

op. De ny Bestemmelser, som findes i nærværende Lovforslag, ere for det første saadanne, som ere en ligefrem Følge af Sølovens Regler, altsaa en Forandring i de gamle Regler om Bjærgelønnen. Som ærede Medlemmer maatte ville vide, stleledes blandt andet efter den tidligere Ret mellem, om Bjærgningen var foretaget i rum Sø, i hvilket Tilfælde der som Regel tilkom Bjærgerne Halvdelen af det bjærgedes Verdi, eller om Bjærgningen foretoges fra Forstranden, i hvilket Tilfælde Bjærgelønnen som Regel ikke maatte overskride $\frac{1}{3}$ af Verdien. Dette har allerede Søloven forandret, og som Følge deraf maatte det ogsaa akcepteres i denne Lov. Men det, der egentlig er den mest iøjnefaldende Forandring, som dette Lovforslag paatænker at gøre, det er ved Ordningen af Bjærgningsvæsenet paa Kysten. Den Bjærgning, som foregaar fra Søen, bekræftiger Lovforslaget sig ikke med, undtagen for saa vidt det forudsætter, at det selvfølgelig er en fri Sag at etablere saadanne Bjærgningsentrepriser og at benytte dem og afslutte Kontrakt med dem, som man bedst kan. Hvad Bjærgningen fra Kysten angaar, er som bekendt Forholdet for Tiden ordnet saaledes, at det er lagt som en almindelig Borgerpligt paa samtlige Beboere ved Strandlanterne, at de, naar Stranding indtræffer, skulle møde og arbejde paa at redde det strandede, ligesom de ere forpligtede til at levere alle de Redstaber, de have til det Brug saa som Baade, Tovværk, Heste og Bogne, og hvad der videre behøves. Dette Lovforslag gaar nu ud fra, at man ikke kan fastholde denne Fordring, idet der nemlig ikke jes at være tilstrækkelig Retsgrund til at paalægge som en almindelig Borgerpligt, at man ogsaa skal være virksom for at redde andres Gods. Medens det vel fastholdes som en almindelig Borgerpligt, at man skal være virksom for at redde Menneskeliv, hvor saadanne ere i Fare, er det Lovforslagets Tanke, at det ikke længere skal fremtræde som en almindelig og ubetinget Borgerpligt at yde Arbejde for at redde Godset; men det er paatænkt, at man skal søge om muligt at ordne dette Spørgsmaal om den fornødne Assistance ad Frivillighedens Vej, hvad der formentlig heller ikke vil være vanskeligt, nemlig derved, at der gives Tilladelse til at oprette Bjærgelav af Beboerne rundt omkring paa de Steder af Kysterne, hvor der kan antages at være noget videre at gøre i Retning af Bjærgning, og i disse Bjærgelav vil der blive Lejlighed til at indtræde for dem, der overhovedet due til et saadant Arbejde. Det er tænkt, at de indre Forhold i Bjærgelavene skulle søges

ordnede ved Vedtægter, for hvis nærmere Uffattelse Lovforslaget giver Regler. Denne Ordning vil frembyde flere Fordele fremfor den nuværende, blandt andet ogsaa navnlig den Fordel, at man kan undlade i Bjærgelavene at optage Folk, som slet ikke ere kendte med den Slags Arbejde. — Saa for øvrigt er der givet nærmere Regler i Lovforslaget om, hvorledes det skal gaa til ved Bjærgningen. Der maa Reglen jo blive den, som ogsaa i det væsentlige stemmer med den gældende Ret, og som ligeledes er nødvendiggjort ved en Bestemmelse i Søloven, at hvis Skipperen eller den, der i hans Sted har Befalingen, følger med det strandede Skib, er det først og fremmest ham, der tager Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med Bjærgningen, og navnlig om, hvorvidt man overhovedet vil kræve det offentlige Bistand eller ej. Hvis han ikke følger med, men der tilfældigvis skulde være en fra Koderiet befuldmægtiget, vil der jo kunne afsluttes Overenskomst med ham; er der ikke nogen Skipper paa Skibet, og heller ikke nogen særlig befuldmægtiget, følger det af sig selv, at det offentlige maa tage sig af Sagen. Disse Bjærgelav har Lovforslaget tænkt, skulle være enerettigede til Bjærgningen, for saa vidt som den finder Sted fra Kysten; altsaa paa de Steder, hvor disse Bjærgelav findes, skulle de være enerettigede og ogsaa forpligtede til at foretage Bjærgningen. Hvor de derimod ikke findes, maa Politimesteren, naar Stranding skulde indtræde, se at hjælpe sig ved frivillig Overenskomst, ved at antage Folk til at bistaa sig for en alforderet Betaling eller ogsaa for Bjærgelønnen, i Fald de ville gaa ind derpaa. — Foruden disse Bestemmelser indeholder Lovforslaget de sædvanlige Regler, som saadanne Lovforslag altid maa indeholde, nemlig om Betaling til de forskellige Funktionærer, som medvirke ved slige Lejligheder, om Diæter, Rejsegodtgørelser o. desl. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at forelægge nærværende Lovforslag og anbefale det til Tingets Velvilje.

Det andet Lovforslag er et Lovforslag om Fattigvæsenet paa Færøerne. Efter at Fattigloven af 1891 var udkommen her, blev det Spørgsmaal sat under Drøftelse i Lagtinget paa Færøerne, om det ikke kunde være rigtig at udvide den til i det væsentlige ogsaa at gælde paa Færøerne; og dette Lovforslag er nu Frugten af de Overvejelser, der have fundet Sted i saa Henseende. Det indeholder noget mere end den danske Fattiglov. I første Kapitel af Lovforslaget omhandles de Autoriteter, som Fattigvæsenet paa Færøerne henhører under, medens det